

Dette eksemplar bedes tilbakelevert Stortingets kontor når saken er behandlet av Stortinget.

Innst. S. D.

Innstilling fra finans- og tollkomiteen om visse tollspørsmål i sammenheng med kontingenteringsavtalen med Frankrike av 22 desember 1937.

(St. med. nr. 17, 1938.)

Til Stortinget.

I nevnte St. med. nr. 17 gjør Utenriksdepartementet utførlig rede for den foreliggende sak. Her refereres hovedtrekkene, idet man forøvrig henviser til meddelelsen.

Den tollnedsettelse på enkelte varesorter som etter stortingsbeslutning blev satt i verk ved kgl. resolusjon av 4 april 1933 var en innrømmelse fra norsk side til gjengjeld for at Frankrike ophevet det 15 pct. valutatillegg som blev opkrevet forsåvidt angikk innførsel av norske varer. A/S Vinmonopolet skulde samtidig nedsette prisen på mousserende vin i forhold til tollnedsettelsen.

Notevekslingen inneholdt følgende reservasjon fra norsk side:

«Den norske regjering forbeholder sig adgang til med 2 måneders varsel å tilbakekalle de ovenfor nevnte innrømmelser, helt eller delvis, i tilfelle av at det nu eksisterende forhold mellom norsk og fransk valuta skulde bli forrykket som følge av devaluering av den franske valuta med mere enn 20 pct.»

I meddelelsen redegjøres videre for enkelte av de tollsatsers som berøres av avtalen.

Grunntollen på natursilke som i avtalen av 1933 var nedsatt fra kr. 14 til kr. 12 pr. kg. blev ved kontingenteringsavtalen av 3 april 1935 ytterligere nedsatt til kr. 10 pr. kg., hvilket blev gjentatt ved noteveksling 20 februar 1936. Denne sats skal gjelde i 5 år fra 15 april 1935 efter hvilket tidspunkt den norske regjering kan heve grunntollen uten kompensasjon. Hvis avtalen av 1933 fremdeles gjelder kan dog grunntollen ikke settes høiere enn kr. 12. Det samme gjelder om avtalen bortfaller før 15 april 1940.

Avtalen av 4 april 1933 har vært fornyet i 1935 og 1936.

Som foran nevnt inneholdt notevekslingen en reservasjon fra norsk side angående eventuell devaluering av franske francs. Disse

notertes i Oslo i april 1933 i kr. 22,50 pr. 100 francs, i oktober 1937 i kr. 13,75, altså en devaluering på ca. 39 pct.

Da grunnlaget for de norske innrømmelser således var bortfalt fant Utenriksdepartementet at man burde gi Frankrike varsel om at den norske regjering vilde tilbakekalle disse. Herved vilde adgang åpnes til en forhøielse av de omhandlede satser eller man kunde ved hel eller delvis oprettholdelse av innrømmelsene muligens opnå handelspolitiske innrømmelser av vesentlig interesse for norsk eksport. Sådant varsel blev derefter gitt 30 oktober 1937 i henhold til kgl. resolusjon av 29 oktober 1937. Fristen var 2 måneder og falt sammen med utløpet av kontingenteringsavtalen for 1937. Forhandlinger om ny avtale blev derefter påbegynt i Paris 6 desember 1937.

Om disse forhandlinger henvises til meddelelsen side 2—3, hvorav man bl. a. vil se at de franske forhandlere meget sterkt understreket Frankrikes vanskelige økonomiske forhold og det voldsomme underskudd i landets handelsbalanse.

Resultatet blev at den franske regjering gikk med på å tilstå samme importkontingenter og tilleggskontingenter som for 1937 samt å fornye forpliktelsen til å forbeholde Norge 20 pct. av Frankrikes samlede import av nitrater.

Den norske regjering fant derfor å måtte gi et tilsagn om at den ikke vilde fremsette noget forslag om økning av de reduserte tollsatsers under kontingenteringsavtalens varighet. En undtagelse blev dog gjort for ostetollens vedkommende, idet regjeringen for denne kun forpliktet sig til ikke under avtaletiden å foreslå den forhøiet utover den gamle sats 60 øre pr. kg. (nu er den 45 øre).

Den nedsatte tollsats for mousserende vin

forutsettes bibeholdt i hvert fall til 31 desember 1938 efter at Frankrike har gått med på at A/S Vinmonopolets kommisjon ved privatimport av mousserende vin heves fra f.o.b.-prisen til 40 pct. av c.i.f.-prisen med tillegg av tollavgiften.

Den nye avtale for 1938 blev underskrevet i Paris 22 desember 1937. De til avtalen knyttede noter er inntatt i meddelelsen side 3—4.

Komiteen vil bemerke:

Når denne meddelelse er sendt finans- og tollkomiteen skyldes det antagelig at avtalen forutsetter en fortsettelse av de tollinnrømmelser som blev gjort overfor Frankrike i 1933. Bortsett fra natursilke er det den betydelige tollnedsettelse som blev gjort på mousserende vin som hadde den største fiskale betydning. Ved siden derav må nevnes ostetollen som beskyttelsestoll. Forlengelsen av den første tollsats er søkt kompensert ved en heving av kommisjonen for privatimport av mousserende vin. Dette har A/S Vinmono-

polet ansett som en vesentlig fordel. Komiteen vil dog henstille at man under eventuelle forhandlinger om kontingentering før 1939 av fiskale hensyn søker tollsatsen for mousserende vin hevet om ikke helt til den gamle høide så dog betraktelig over den nuværende sats 80 øre pr. kg. som står i et absolutt misforhold til tollen på andre vine.

Hvad ostetollen angår imøteser man denne behandlet i tolltariffproposisjonen for iår.

Under henvisning til meddelelsen og til foranstående innstiller komiteen til Stortinget å fatte følgende

beslutning:

St. med. nr. 17, 1938 vedlegges protokollen.

Oslo i finans- og tollkomiteen den 8 mars 1938.

Ivar Lykke,
formann og ordfører.

Torvald Haavardstad,
sekretær.